

# Do do pheacaí

D'fhulaing Críost uair amháin ar son peacaí, an cóir do na héagóra d'fhonn fir a threorú chuig Dia (1Pe 3:18). Is é an moladh é ar son peacaí an domhain uile (1 Eoin 2: 2), ag briseadh an bhacainn enmity a bhí ann idir Dia agus fir. Nuair a scaoiltear saor é ó dhaoradh Ádhaimh, bíonn an duine in ann dea-oibreacha a dhéanamh, óir ní dhéantar iad ach nuair a bhíonn duine i nDia (An bhfuil 26:12; Eoin 3:21).

---

## Do do pheacaí

Léigh mé sliocht as Seanmóir Uimh. 350, leis an Dr. Charles Haddon Spurgeon, faoin teideal “Urchar dea-dírithe ar fhéinfhíréantacht”, agus ní raibh mé in ann cabhrú le trácht a dhéanamh ar ráiteas atá sa searmanas.

Tharraing an abairt dheireanach den searmanas m'aird, a deir: *“Gearradh pionós ar Chríost as do pheacaí sula ndearnadh iad”* Charles Haddon Spurgeon, sliocht as seanmóir Uimh. 350 “Urchar cinnte i bhfíréantacht”, tógtha ón ngréasán.

Anois, má mheas an Dr. Spurgeon an téacs bíobalta a deir gurb é Íosa ‘an t-uan a maraíodh ó bunaíodh an domhan’, i ndáiríre ba chóir dó a aibhsiú go bhfuair Críost bás sular tugadh an peaca isteach sa domhan (Rev 13: 8; Rom 5:12). Mar sin féin, toisc go maíonn sé gur gearradh pionós ar Íosa sula ndearnadh peaca gach Críostaí ina aonar, tuigim nach ndearna an Dr. Spurgeon aon tagairt do véarsa 8, caibidil 13 de Leabhar an Fhorógra.

Gearradh pionós ar Chríost as peaca an chine daonna go léir, ach cé a rinne an cion a d'fhág go raibh an cine daonna go

léir faoi pheaca? Anois, de réir na Scriptúir tuigimid gur as cion (disobedience) Ádhamh a thagann an peaca, agus ní as na hearráidí iompair a dhéanann fir.

Níor tharla an pionós a thug an tsíocháin de bharr earráidí iompraíochta aonair ', ós rud é go ngintear gach fear sa riocht go ndéantar iad a choimhthiú ó Dhia (peacaigh). Is é Críost uan Dé a fuair bás sular bunaíodh an domhan, is é sin, ofráladh an t-uan sular tharla cion Adam.

Ní de bharr iompar fir (peacaí a rinneadh) atá an pionós a thit ar Chríost, ach cion Adam. In Adam a rinneadh fir ina peacaigh, mar gheall ar chion tháinig breithiúnas agus cáineadh ar gach fear, gan eisceacht (Rom. 5:18).

Má éiríonn peaca (riocht an duine gan Dia) as iompar fir, chun an ceartas a bhunú, ní gá go ndéanfaí slánú ach amháin trí iompar fir. Bheadh sé riachtanach go ndéanfadh fir rud éigin go maith chun a gcuid drochiompair a mhaolú, áfach, ní bheadh 'údar' leis riamh.

Ach léiríonn teachtaireacht an tsoiscéil gur cáineadh gach duine chun báis de bharr chion fear amháin (Ádhamh), agus gur ag fear amháin (Críost, an t-Ádhamh deireanach) a rinne bronntanas ghrásta Dé go leor (Rómh. 5:15). Nuair a fuair Íosa bás ar son ár bpeacaí, tharla ionadú gnímh: mar a rinne Ádhamh neamhshuim, bhí an t-Ádhamh deireanach obedient go dtí an ordeal.

Taispeánann an abairt dheireanach den sliocht as seanmóir an Dr. Spurgeon nár measadh:

- Is peacaigh gach fear toisc gur pheacaigh céad athair an chine daonna (Ádhamh) (Is 43:27);
- Go ndéantar gach fear a fhoirmiú in iniquity agus go gceaptar iad sa pheaca (Salm 51: 5);
- Go bhfuil an cine daonna go léir iompaithe ó Dhia ó mháthair (Salm 58: 3);
- Go raibh gach fear mícheart ó rugadh iad (Salm 58: 3),

toisc go ndeachaigh siad isteach trí dhoras leathan a thugann rochtain ar chosán leathan as a dtagann anró (Mt 7:13 -14);

- Sin toisc gur díoladh iad mar sclábhaí don pheaca, níor sáraíodh aon duine de réir éagóir Adam (Rom. 5:14);
- Go bhfuil an chuid is fearr d'fhir inchomparáide le dealga, agus go bhfuil an ceart níos measa ná fál dealga (Mk 7: 4);
- Go ndearna gach fear peaca agus go dtagann siad faoi ghlóir Dé mar gheall ar an gcáineadh a bunaíodh in Ádhamh;
- Nach bhfuil aon duine cóir, aon cheann ar chor ar bith, i measc shliocht Ádhamh (Rómh. 3:10), srl.

Cén mhaith nó olc a dhéanann leanbh i mbroinn a mháthar le ceapadh sa pheaca? Cén peaca a dhéanann leanbh ag siúl 'mícheart' ó rugadh é? Cathain agus cá ndeachaigh gach fear ar strae agus d'éirigh siad salach le chéile? (Rom. 3:12) Nár cailleadh an daonnacht de bharr chion Adam?

In Ádhamh rinneadh na fir go léir salach le chéile (Salm 53: 3), toisc gurb é Ádhamh an doras leathan trína dtéann gach fear isteach ag a bhreith. Is é breith de réir na feola, na fola agus toil an fhir an doras leathan trína dtéann gach fear isteach, cas ar leataobh agus éirí neamhghlan le chéile (Eoin 1:13).

Cén ócáid a d'fhág go raibh na fir go léir 'le chéile' neamhghlan? Ní mhíníonn ach cion Adam go n-éiríonn gach fear, sa chás céanna, neamhghlan (le chéile), ós rud é go bhfuil sé dodhéanta do gach fear d'aois gan áireamh an gníomh céanna a dhéanamh le chéile.

Smaoinigh ar: An bhfuair Críost bás mar gheall ar mharaigh Cain Abel, nó an bhfuair Críost bás mar gheall ar chion Adam? Cé acu de na himeachtaí a chuir nádúr an chine daonna uile i gcontúirt? Gníomh Cain nó cion Adam?

Tabhair faoi deara nach as cáineadh Cain a thagann cáineadh Cain, Eascraíonn sé as an gcáineadh in Ádhamh. Léirigh Íosa nár tháinig sé chun an domhan a dhaoradh, ach é a shábháil, mar go mbeadh sé frith-tháirgiúil breithiúnas a thabhairt ar an méid a dhaoradh cheana (Eoin 3:18).

Gearradh pionós ar Chríost mar gheall ar pheaca an chine daonna, áfach, ní thagraíonn an peaca don rud a dhéanann fir, ach deir sé faoin gcion a thug breithiúnas agus cáineadh ar gach fear, gan idirdhealú.

Tugtar peaca ar ghníomhartha na bhfear faoi chuing an pheaca freisin, ós rud é go ndéanann duine ar bith a pheacaíonn peaca toisc go bhfuil sé ina sclábhaí ar an bpeaca. Tháinig bac an deighilte idir Dia agus fir trí chion Ádhaimh, agus mar gheall ar an gcion in Eden, níl aon duine i measc mhic na bhfear chun maitheas a dhéanamh. Cén fáth nach bhfuil aon duine ann a dhéanann maitheas? Mar gheall go ndeachaigh siad ar fad ar strae agus le chéile d'éirigh siad neamhghlan. Dá bhrí sin, mar gheall ar chion Adam, tá gach rud a dhéanann fear gan Chríost neamhghlan.

Cé as an neamhghlan a thabharfaidh uaidh an rud atá ion? Aon duine! (Iób 14: 4) Is é sin le rá, níl aon duine ann a dhéanann maitheas toisc go bhfuil gach duine ina sclábhaí ar an bpeaca.

Anois déanann sclábhaí an pheaca an peaca, ós rud é go mbaineann gach rud a dhéanann sé lena mháistir le ceart. Is peacach iad gníomhartha sheirbhísigh an pheaca toisc go ndéanann sclábhaithe iad chun peaca. Sin é an fáth gur shaor Dia iad siúd a chreideann gur seirbhísigh na fírinne iad (Rómh. 6:18).

Os a choinne sin, ní féidir le leanaí Dé peaca a dhéanamh toisc gur ó Dhia a rugadh iad agus go bhfanann síol Dé iontu (1 Eoin 3: 6 agus 1 Eoin 3: 9). Is leis an diabhal duine ar bith a dhéanann peaca, ach is le Dia iad siúd a chreideann i

gCríost (1Co 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), ós teampall agus áit chónaithe an Spioraid iad (1Jo 3: 8 ).

Taispeánadh Críost chun oibreacha an diabhair a scriosadh (1 Eoin 3: 5 agus 1 Eoin 3: 8), agus fanann gach duine a ghin Dia ann (1 Eoin 3:24) agus i nDia níl aon pheaca ann (1 Eoin 3: 5). Anois mura bhfuil aon pheaca i nDia, leanann sé nach ndéanann gach duine atá i nDia peaca, ó rugadh iad ó Dhia agus fanann síol Dé iontu.

Ní féidir le crann dhá chineál torthaí a iompar. Mar sin, ní féidir leo siúd a bheirtear le síol Dé torthaí a thabhairt do Dhia agus don diabhal, díreach mar nach féidir le seirbhíseach freastal ar dhá mháistir (Lúcás 16:13). Bíonn go leor torthaí ar gach planda a chuireann an tAthair, ach ní thugann sé ach torthaí do Dhia (Íseáia 61: 3; Eoin 15: 5).

Tar éis dó bás a fháil don pheaca, an seanmháistir, fanann sé ar an bhfear aiséirí é féin a chur i láthair Dé mar dhuine beo ó mhairbh, agus baill a choirp mar ionstraim ceartais (Rom. 6:13). Faightear riocht 'beo' na marbh trí chreideamh i gCríost, trí athghiniúint (breith nua). Tríd an mbreith nua, éiríonn an duine beo ó mhairbh, agus fanann sé, mar sin, baill a choirp a chur i láthair go deonach mar ionstraim ceartais.

Ní bhíonn aon smacht ag an bpeaca a thuilleadh, mar níl tiarnas aige a thuilleadh ar na daoine a chreideann (Rómh. 6:14). Caithfidh an Críostaí a chuid ball a thairiscint chun an ceartas a sheirbheáil, is é sin, freastal ar an té a naomhaigh iad, ós é Críost údar agus sanctóiriú Críostaithe (Rom. 6:19; 1Co 1:30).

D'fhulaing Críost uair amháin ar son peacaí, an cóir do na héagóra d'fhonn fir a threorú chuig Dia (1Pe 3:18). Is é an moladh é ar son peacaí an domhain uile (1 Eoin 2: 2), ag briseadh síos an bhacainn enmity a bhí ann idir Dia agus fir. Nuair a scaoiltear saor é ó dhaoradh Ádhaimh, bíonn an duine in ann dea-oibreacha a dhéanamh, óir ní dhéantar iad ach nuair

a bhíonn duine i nDia (An bhfuil 26:12; Eoin 3:21).

Os a choinne sin, tá fir gan Dia ann gan dóchas sa saol seo, toisc go bhfuil siad cosúil leis an neamhghlan agus go bhfuil gach rud a tháirgeann siad neamhghlan. Níl aon bhealach ann don duine gan Dia maitheas a dhéanamh, toisc nach dtáirgeann an droch-nádúr ach olc “Ach táimid go léir cosúil leis an scagach, agus tá ár bhfíréantachtaí go léir cosúil leis an rag scagach; agus táimid go léir ag scoitheadh □□cosúil le duilleog, agus tógann ár n-éagmais mar ghaoth sinn ” (Isa 64: 6).

Chuir an fáidh Isaias agus é ag cur síos ar riocht a mhuintire i gcomparáid leo:

- An scagach – Cathain a d'éirigh muintir Iosrael salach? Nuair a chuaigh gach duine ar strae agus le chéile neamhghlan, is é sin, in Ádhamh, céad Athair an chine daonna (Salm 14: 3; Isa 43:27);
- Dlí agus Cirt mar rugaí brocacha – Tá gach saothar ceartais do dhaoine bréige inchomparáide le ceirteacha salach, nach bhfuil oiriúnach d'éadaí. Cé go raibh siad reiligiúnach, saothair iniquity, oibreacha foréigin iad saothair mhuintir Iosrael (Is 59: 6);
- Wither like the leaf – Ní raibh aon dóchas ann do mhuintir Iosrael, mar bhí an duilleog marbh (An bhfuil 59:10);
- Tá iniquities cosúil le gaoth – Ní dhéanfaidh aon ní a rinne Iosrael iad a shaoradh ón riocht uafásach seo, ós rud é go bhfuil iniquity inchomparáide leis an ghaoth a sciobann an duilleog, is é sin, ní féidir le fear fáil réidh le tiarna an pheaca.

Fuair □□Críost, in am trátha, bás ar son na n-olc. Íobairtíodh Uan Dé ó bunaíodh an domhan ag peacaigh.

“Mar gheall go bhfuair Críost, agus muid fós lag, bás in am trátha do na h-aingil” (Rom. 5: 6);

“Ach cruthaíonn Dia a ghrá dúinn, sa mhéid is go bhfuair Críost bás ar ár son, agus muid fós inár peacaigh” (Rom. 5: 8).

Anois, fuair Críost bás ar son sclábhaithe an pheaca, agus ní ar son na ‘bpeacaí’ a chleachtann sclábhaithe an pheaca, mar a thuig an Dr. Spurgeon.

Fuair ☐☐Críost bás ar son peacach, dá bhrí sin faigheann na daoine a chreideann bás in éineacht leis. Fuair ☐☐Críost bás ar son gach duine ionas nach bhféadfadh na daoine a ghasa maireachtáil dóibh féin a thuilleadh, ach maireachtáil dó a fuair bás agus a d’ardaigh arís (2Co 5:14).

Tá siad siúd a d’éirigh le Críost sábháilte, ó:

- Tá siad i gCríost;
- Is Créatúir nua iad;
- Tá na seanrudaí imithe;
- Tá gach rud nua (2Co 5:17).

Rinne Dia réiteach leis féin iad siúd a chreideann trí Chríost agus a thug aireacht an athmhuintearais do na mairbh (2Co 15:18).

Fágtar na daoine beo i measc na marbh leis an tsaothrú: ná faigh grásta Dé go neamhbhalbh (2 Cor. 6: 1). Chuala Dia tú in am inghlactha, mar sin, mar ionstraim ceartais moltar do Chríostaithe:

- Ná tabhair scannal ar chor ar bith – Cén fáth nár cheart do Chríostaithe scannal a thabhairt? Le sábháil? Níl! Ar eagla go ndéanfaí cinsireacht ar aireacht an athmhuintearais;
- fulaingt, i gcineáltas, sa Spiorad Naomh, i ngrá neamhshainithe, srl. (2Co 6: 3-6).

Maraíodh Críost ó bunaíodh an domhan, fiú sular tháinig an cine daonna go léir chun bheith ina sclábhaí ar an éagóir mar

gheall ar neamhshuim fear amháin a pheacaigh: Ádhamh.